

Rovinji fecskék

Az égi szőnyeg furcsa rőt lett,
fényzilánkok kergetőztek
lomha, tompa dobbanattal
partnak tört a víz alattam.

Légbe sikló kék csoportok
vibráltak a fecske pontok.
Ott maradtam büszke sasnak
földre sújtó áhitatnak
villám szárnyú remegéssel,
tovasikló vad reménnyel.

Álmod hozott már a pára
egérszürke köd palástja,
felmorajló örök dacnak
megálmodtalak magamnak:

Megálmodtam tenger szemed,
lány, törékeny igézeted,
selyem hajad zuhatagát,
acéltested hús harmatát.
Szíved drága kagylógyöngye
múlt csodáit eltörölte.

Szenvedéllyel úgy születél,
mint a pilleszárnyú fecskék:
száz kalandra, sors viharra
szeplőtelen kárhozatra.

Elaprózott vágymadárnak
tiszavirág vádhalálnak.
S őrijító nagy tisztaságod
elenyészett, mint a távol.